

Tiêu ngữ cho kì Hội đồng Hoa ngữ Quốc tế 2022

**Nhận lãnh Christ là Linh ân điển trong linh chúng ta
là vấn đề liên tục, suốt đời;
hàng ngày, một sự truyền phát thần thượng kì diệu nên diễn ra
khi Đức Chúa Trời Tam Nhất cung ứng Linh ân điển cách dồi dào,
còn chúng ta nhận lãnh Linh ân điển cách liên tục.**

**Nếp sống của tín đồ Tân Ước
dưới ân điển của Đức Chúa Trời trong gia tế Đức Chúa Trời,
tức toàn bộ nếp sống kinh nghiệm Đức Chúa Trời Tam Nhất là ân điển,
tổng kết thành Hội thánh là Thân thể hữu cơ của Đấng Christ.**

**Ân điển là Christ, Đấng mang gánh nặng của chúng ta và được gia bội cho chúng ta
qua những nỗi khổ, những giới hạn và yếu đuối;
càng có nhiều gánh nặng, chúng ta càng có nhiều cơ hội
để kinh nghiệm Christ là ân điển.**

**Sản phẩm tổng kết và chung cuộc của ân điển Đức Chúa Trời trong gia tế Ngài
là Thân thể Đấng Christ như là bài thơ của Đức Chúa Trời để là Giê-ru-sa-lem Mới,
tức sự tổng kết về sự công chính của Đức Chúa Trời
trong trời mới và đất mới;
sự phong phú của chính Đức Chúa Trời để chúng ta vui hưởng thì vượt quá mọi
giới hạn và sẽ được bày tỏ công khai cho đến đời đời.**

**Các dàn bài
cho kì Hội đồng Hoa ngữ Quốc tế
18-20 tháng Hai, 2022**

**CHỦ ĐỀ TỔNG QUÁT:
ÂN ĐIỂN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI TRONG GIA TẾ CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI**

Bài 1

**Ý nghĩa lớn lao về ân điển của Đức Chúa Trời
như được khái thị trong Tân Ước**

Đọc Kinh văn: Gi. 1:14, 16-17; Hê. 10:29; 1 Phi. 5:10; Êph. 1:5-6; 2:7-8; Khải. 22:21

I. Ân điển của Đức Chúa Trời là vấn đề có ý nghĩa lớn lao—Gi. 1:14, 16-17; Êph. 2:7; Khải. 22:21:

- A. Ân điển là lẽ thật quan trọng nhất và khái thị cao nhất trong gia tế Tân Ước của Đức Chúa Trời—Gi. 1:14, 16-17; Hê. 10:29; 1 Cô. 15:10; Phil. 4:23; Khải. 22:21.
- B. Nếu muốn hiểu ân điển của Đức Chúa Trời là gì như được khái thị trong Tân Ước, chúng ta cần có tầm nhìn sáng tỏ về toàn bộ Tân Ước.

II. Theo Tân Ước, ân điển thật ra là những gì Đức Chúa Trời là cho chúng ta để chúng ta vui hưởng—Gi. 1:16-17; 2 Cô. 12:9:

- A. Ân điển là Đức Chúa Trời không phải trong giáo lí nhưng trong kinh nghiệm của chúng ta, vì ân điển là Đức Chúa Trời trong Christ cùng với mọi điều Ngài là để chúng ta vui hưởng; mọi điều này bao gồm sự sống, sức mạnh, an ủi, nghỉ ngơi, ánh sáng, công chính, thánh biệt, quyền năng và những thuộc tính thần thượng khác.
- B. Ân điển chủ yếu không phải là công tác Đức Chúa Trời thực hiện cho chúng ta; ân điển là chính Đức Chúa Trời Tam Nhất được ban phát vào bản thể chúng ta, được chúng ta kinh nghiệm để vui hưởng—13:14.
- C. Tân Ước là lịch sử về ân điển của Đức Chúa Trời, tức là Đức Chúa Trời Tam Nhất trong tính Tam Nhất Thần thượng của Ngài đã nhục hóa, trải qua tiến trình, được tổng kết, đang chuyển động, đang sống trong và giữa tín đồ—Gi. 1:14, 16-17; Khải. 22:21.

III. Ân điển là sự tỏ ra của Đức Chúa Trời Tam Nhất trong hiện thân của Ngài trong ba phương diện – Cha, Con và Linh—2 Cô. 13:14; Dân. 6:22-27; Thi. 36:8-9:

- A. Ân điển là Đức Chúa Trời Tam Nhất trong sự nhục hóa của Ngài để được ban phát vào tín đồ bởi Cha là nguồn, Con là yếu tố, và Linh là sự áp dụng—2 Cô. 13:14:
 - 1. Nguồn của ân điển, yếu tố của ân điển, và sự áp dụng ân điển là thuộc về ba thân vị trong Đấng Tam Nhất thần thượng để là mọi sự cho chúng ta—Mat. 28:19.
 - 2. Trong sự ban phát thần thượng, ân điển được gọi là ân điển của Đức Chúa Trời, ân điển của Christ, và ân điển là những gì Linh là—1 Cô. 15:10; 2 Cô. 1:12; 8:1, 9; 9:14; 12:9; 13:14; Hê. 10:29.
- B. Ân điển là hiện thân của Đức Chúa Trời, Đấng đã trở thành một Thần—nhân với thần tính và nhân tính, trải qua đời sống làm người, chết, phục sinh và vào

trong sự thăng thiên; bây giờ, Ngài là Linh ban-sự-sống cư ngụ trong chúng ta—1 Cô. 15:45b; 6:17.

- C. Ân điển là Đức Chúa Trời Tam Nhất đã trải qua tiến trình và được tổng kết vì chúng ta để chúng ta có thể vui hưởng Ngài—Gi. 1:14, 16-17; 1 Phi. 5:10; 2 Cô. 13:14; Hê. 10:29; 1 Cô. 15:10, 45b; Khải. 22:21.
- D. Nếu không trải qua tiến trình, Đức Chúa Trời Tam Nhất không thể là ân điển cho chúng ta—Gi. 1:14; 1 Cô. 15:45b:
 - 1. Cha được hiện thân trong Con, Con được thực tại hóa là Linh, và Linh vào trong chúng ta làm ân điển để chúng ta vui hưởng—Hê. 10:29.
 - 2. Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và được tổng kết ban phát chính Ngài vào trong chúng ta để là phần hưởng của chúng ta như là ân điển hầu chúng ta có thể vui hưởng Ngài là mọi sự trong tính Tam Nhất Thần thượng của Ngài—2 Cô. 13:14.

IV. Đức Chúa Trời và Cha của chúng ta đã “ban [ân điển] cho chúng ta trong Đấng yêu dấu”—Êph. 1:6b:

- A. Đức Chúa Trời ban ân điển cho chúng ta có nghĩa là Ngài đặt chúng ta vào vị trí của ân điển để chúng ta là đối tượng của ân điển và đặc ân của Ngài, tức là để chúng ta có thể vui hưởng tất cả những gì Đức Chúa Trời là cho mình—c. 6b:
 - 1. Vì chúng ta ở trong vị trí của ân điển và là đối tượng của ân điển nên Đức Chúa Trời vui lòng với chúng ta.
 - 2. Đức Chúa Trời vui lòng với chúng ta, chúng ta vui mừng trong Ngài, và cuối cùng, có sự vui hưởng hỗ tương; chúng ta vui hưởng Ngài, và Ngài vui hưởng chúng ta.
- B. Đấng yêu dấu là Con yêu dấu của Đức Chúa Trời, Đấng mà Đức Chúa Trời hài lòng—Mat. 3:17; 17:5:
 - 1. Trong Đấng yêu dấu này, chúng ta được ban ân điển, được làm cho trở thành đối tượng của đặc ân và niềm vui thích của Đức Chúa Trời—Êph. 1:6b.
 - 2. Là một đối tượng như vậy, chúng ta vui hưởng Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời vui hưởng chúng ta trong ân điển trong Đấng yêu dấu của Ngài, Đấng là sự hài lòng của Ngài; trong Đấng yêu dấu của Ngài, chúng ta cũng trở thành sự hài lòng của Ngài—Mat. 3:17; 17:5.

V. Trong Ê-phê-sô 2:8, Phao-lô nói: “Vì bởi ân điển mà anh em được cứu qua đức tin, và điều này không do chính anh em bèn là ân tứ của Đức Chúa Trời”:

- A. Ân điển là Đức Chúa Trời được ban phát vào chúng ta; do đó, được cứu bởi ân điển có nghĩa là được cứu bằng cách để cho Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình được ban phát vào chúng ta.
- B. Sách Ê-phê-sô khẳng thị rằng ân điển cứu rỗi là chính Đức Chúa Trời trong Christ được tác thành vào bản thể chúng ta; vì vậy, được cứu bởi ân điển thật ra có nghĩa là được cứu bởi sự ban phát Đức Chúa Trời Tam Nhất vào chúng ta.
- C. Khi Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình được ban phát vào chúng ta, Ngài trở thành ân điển cứu rỗi cho chúng ta trong kinh nghiệm—2 Cô. 13:14.

VI. Đức Chúa Trời đã tiên định chúng ta được quyền làm con đưa đến “sự ngợi khen vinh hiển của ân điển Ngài”—Êph. 1:5-6a:

- A. Vinh hiển là Đức Chúa Trời được biểu lộ (Xuất. 40:34); *vinh hiển của ân điển Ngài* hàm ý rằng ân điển của Đức Chúa Trời, tức chính Ngài là sự vui hưởng của chúng ta, biểu lộ Ngài.
- B. Đức Chúa Trời tiên định chúng ta được quyền làm con là để ngợi khen sự biểu lộ của Ngài trong ân điển Ngài, tức là ngợi khen vinh hiển của ân điển Ngài—Êph. 1:5-6a.

VII. Đức Chúa Trời sẽ “bày tỏ trong các thời đại sắp đến sự phong phú vượt trội của ân điển Ngài trong sự nhân từ đối với chúng ta trong Christ Jesus”—2:7:

- A. Trong sự nhân từ của Ngài đối với chúng ta trong Christ Jesus, Đức Chúa Trời đã cứu chúng ta bởi ân điển Ngài; chính trong sự nhân từ như vậy mà ân điển của Đức Chúa Trời được ban cho chúng ta—c. 7; La. 2:4.
- B. Sự phong phú của ân điển Đức Chúa Trời là sự phong phú của chính Đức Chúa Trời được ban phát vào chúng ta để chúng ta kinh nghiệm và vui hưởng; sự phong phú của ân điển Đức Chúa Trời vượt quá mọi giới hạn.
- C. Trong các thời đại sắp đến – trong thiên hi niên và cõi đời đời – Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ sự phong phú vượt trội của ân điển Ngài cho toàn vũ trụ—Êph. 2:7.